

- starp pārdevēju vai piegādātāju un patērētāju noslēgtā līgumā paredzēts noteikums par pastāvoša strīda atrisināšanu, ar kuru šis patērētājs atsakās valsts tiesā izvirzīt prasījumus, kurus viņš būtu varējis izvirzīt šī noteikuma neesamības gadījumā, var tikt kvalificēts par “negodīgu”, it īpaši, ja minētā patērētāja rīcībā nevarēja būt atbilstošas informācijas, kas viņam ļautu saprast no tā izrietošās tiesiskās sekas attiecībā uz viņu;
- noteikums, ar kuru tas pats patērētājs saistībā ar strīdiem nākotnē atsakās no prasībām tiesā, kas pamatotas ar tiesībām, kuras viņam ir saskaņā ar Direktīvu 93/13, nav saistošs patērētājam.

(¹) OV C 381, 22.10.2018.

Tiesas (virspalāta) 2020. gada 9. jūlija spriedums – Čehijas Republika/Eiropas Komisija

(Lieta C-575/18 P) (¹)

(Apelācija – Eiropas Savienības pašu resursi – Dalībvalstu finansiālā atbildība – Lūgums atbrīvot no pašu resursu nodošanas – Prasība atcelt tiesību aktu – Pieņemamība – Eiropas Komisijas vēstule – Jēdziens “apstrīdams akts” – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā – Prasība sakarā ar Savienības nepamatotu iedzīvošanos)

(2020/C 287/03)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Čehijas Republika (pārstāvji: O. Serdula, J. Vláčil un M. Smolek)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji M. Owsiany-Hornung un Z. Malúšková, vēlāk Z. Malúšková un J.-P. Keppenne)

Persona, kas iestājusies lietā apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumu atbalstam: Nīderlandes Karaliste (pārstāvji M. K. Bulterman, C. S. Schillemans, M. L. Noort un M. H. S. Gijzen un J. Langer)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Čehijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.
- 3) Nīderlandes Karaliste savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

(¹) OV C 408, 12.11.2018.

Tiesas (virspalāta) 2020. gada 9. jūlija spriedums (Cour d’appel de Paris (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Santen SAS/Directeur général de l’Institut national de la propriété industrielle

(Lieta C-673/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Cilvēkiem paredzētas zāles – Papildu aizsardzības sertifikāts zālēm – Regula (EK) Nr. 469/2009 – 3. panta d) punkts – Sertifikāta piešķiršanas nosacījumi – Pirmās tirdzniecības atļaujas saņemšana attiecībā uz produktu kā zālēm – Tirdzniecības atļauja attiecībā uz zināmas aktīvās vielas jaunu terapeitisku pielietojumu)

(2020/C 287/04)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d’appel de Paris